

पोखरीमा डुबेर भाइको मृत्यु, दाजु सिक्किस्त

भापा(प्रस) । मोरङको रौली नगरपालिका-५ भेरेवाथानमा रहेको पोखरीमा मंगलबार दिउँसो दुई जना नाबालक डुबेका छन्। एकै घरका दाजुभाइ मामाधरनाजिकको पोखरीमा डुबेका हुन्। डुबेकामध्ये भाइको मृत्यु भएको छ। दाजु सिक्किस्त छन्। मोरङको कटहरी गाउँपालिका-५ घर भएका रञ्जित ठाकुरका छोराहरु २

वर्षीय नीरज र ६ वर्षीय मनिष ठाकुर रौलीस्थित मामाघर गएका थिए। मोरङ प्रहरीका प्रवक्ता डीएसपी ज्ञानेन्द्रबहादुर बस्नेतले दुवै जनालाई मामाघरको पछाडि रहेको पोखरीमा डुबिरहेको अवस्थामा दिउँसो १२ बजेतिर फेला पारिएको बताए। उनका अनुसार दुवै जनालाई सिक्किस्त अवस्थामा उद्धार गरेर उपचारका लागि रौली अस्पताल

लगाएको थियो। अस्पताल पुग्दाउनसाथ भाइ नीरजलाई चिकित्सकले मृत घोषित गरेको जानकारी बस्नेतले दिए। रौलीमा सम्भव नभएपछि दाजु मनिषलाई थप उपचारका लागि विराटनगरको कोशी अस्पताल ल्याइएको थियो। प्रहरीका अनुसार मध्यम अवस्थाका मनिषको स्वास्थ्य सुधारोन्मुख छ।

नाबालक दाजुभाइ खेल्ने क्रममा त्यहीँ पुगेको र पोखरीमा खसेर डुबेको हुनसक्ने प्रहरीको अनुमान छ। इलाका प्रहरी कार्यालय रौलीका इन्स्पेक्टर सन्तोष खड्का नेतृत्वको टोलीले घटनाको अनुसन्धान अघि बढाएको छ।

क्याम्पस प्रमुख कार्की सवारी ज्यान मुद्धामा पक्राउ

कार्की ४ बजेतिर मोरङको कानेपोखरी गाउँपालिका-७ मा कार्कीले चलाएको प्र-१-०१-०१६ प ८२३५ नम्बरको मोटरसाइकलबाट लडेर उर्लावारी-४ की ४२

बर्षिया शर्मिला बोहोरा घाइते भएकी थिइन्। घाइते बोहोरालाई स्थानीय प्रहरी र कार्कीको सहयोगमा उपचारका लागि मंगलबारेमा रहेको मदन भण्डारी अस्पताल एण्ड ट्यूमा सेन्टर लगेको थियो। त्यहाँ बोहोरोको उपचार सम्भव नभएपछि थप उपचारका लागि सोही दिन सोभ

७:४० बजे विराटनगरस्थित विराट शिक्षण अस्पताल रिफर गरिएको थियो। बोहोरोको सोमवार विहान ४:१५ बजे उपचारका क्रममा मृत्यु भएको इलाका प्रहरी कार्यालय पथरीले जनाएको छ। बोहोरोको उपचारका क्रममा मृत्यु भएपछि उनको परिवारले सोमवार इलाका प्रहरी कार्यालय पथरीमा फिर्ता जाहेरी दिएका छन्।

जाहेरीपश्चात् प्रहरीले ५० वर्षीय कार्कीलाई नियन्त्रणमा लिएर सवारी ज्यान मुद्दा चलाउने तयारी गरेको इलाका प्रहरी कार्यालय पथरीका प्रमुख डीएसपी मोहनबिक्रम दाहालले बताए। मृतकका आफन्त सुनिल बोहोराले कार्कीले घटना घटेको ३ दिनसम्म पनि अभिभावकलाई जानकारी नगराई अस्पताल लगेर लापरवाही तरिकाले उपचार गराउँदा मृत्यु भएको आरोप लगाएका छन्।

उर्लावारी(प्रस) । उर्लावारी बहुमुखी क्याम्पसका प्रमुख खेमराज कार्की सवारी ज्यान मुद्दामा पक्राउ परेका छन्। गत साउन ३२ गते शुक्रबार दिउँसो

मंगलबारेमा रहेको मदन भण्डारी अस्पताल एण्ड ट्यूमा सेन्टर लगेको थियो। त्यहाँ बोहोरोको उपचार सम्भव नभएपछि थप उपचारका लागि सोही दिन सोभ

मेचीनगरका नेवार समुदायले निकाले गाईजात्रा

काँकरभिट्टा(प्रस) ।भाद्र कृष्ण प्रतिपदादेखि कृष्ण जन्माष्टमीसम्म मनाइने गाईजात्रा पर्व मंगलवारदेखि सुरु भएको छ। दिवंगत आफन्तको सम्झना तथा उनीहरूको आत्मा शान्तिका लागि गाईजात्रा पर्व मनाउने गरिन्छ।

निकालेको समाजका पूर्व अध्यक्ष उदयकुमार श्रेष्ठले जानकारी दिए। यो वर्ष भरि दिवंगत भएका काँकरभिट्टाका दुईजना व्यक्तिहरूको सम्झनामा गाईजात्रा निकालिएको थियो। उनीहरूको सम्झनामा

श्रेष्ठको घरबाट गाईजात्रा निकालिएको थियो। दिवंगत श्रेष्ठद्वयको चिरशान्तिको कामना गर्दै उनीहरूको परिवारले समाजको अगुवाईमा गाईजात्रा निकाले हो। प्रेमबहादुरको २०८० पुस ५ गते र

मेचीनगर नगरपालिकाको मुख्य: बजार काँकरभिट्टा परिक्रमा गराइएको थियो। गाईलाई नगर परिक्रमा गर्नाले वर्षभरि मृत्यु भएका व्यक्ति गाईको पुच्छर समाई वैतरणी पार हुन्छन् भन्ने धार्मिक विश्वास रहेको छ। हिन्दू धर्मग्रन्थ पद्मपुराणमा उल्लेख भएअनुसार यमलोकको मुख्य ढोका वर्षभरि बन्द रहने र मर्त्यलोक अर्थात् पृथ्वीलोकमा गाईजात्रा निकालेपछि यमलोकको ढोका खुल्ने एवम् मृत आत्माहरूले यमलोक प्रवेश पाई मुक्ति पाउने उल्लेख गरिएको संस्कृतकर्महरूको भनाई छ।

राजा प्रताप मल्लले पुत्रशोकले विह्वल भएकी आफ्नी रानीलाई दुनियाँले पनि यस्तै शोक बेहोर्नुपर्छ भन्ने देखाउन 'जनतालाई आ-आफ्नो घरका भएका व्यक्तिका नाममा गाईजात्रा निकाली शहर परिक्रमा गराउनु' भनी आज्ञा दिएका आधारमा यो पर्व सुरु भएको ऐतिहासिक तथ्य छ।

यसै क्रममा नेवा समाज मेचीनगरले समेत वर्ष दिनभरि दिवंगत आफन्तको चिरशान्तिको कामना गर्दै गाईजात्रा मनाएको छ। भापाको मेचीनगरको काँकरभिट्टामा पनि वर्षभरि दिवंगत भएका व्यक्तिहरूको सम्झनामा गाईजात्रा निकालिएको थियो। समाजको अगुवाईमा नगरका नेवार समुदायले गाईजात्रा

आजका दिन गाई वा मानिसलाई गाईका रूपमा सिंगारी आ-आफ्ना क्षेत्रमा परिक्रमा गराउने र उनीहरूलाई श्रद्धालुद्वारा दूध, फलफूल, रोटी, चिउरा, दहीका साथै अन्न र द्रव्य दान दिएको बताइएको छ। भापा मेचीनगर -६ काँकरभिट्टाका दिवंगत प्रेमबहादुर श्रेष्ठ र वीरबहादुर

वीरबहादुरको २०८० साल कार्तिक २४ गते निधन भएको थियो। राजा प्रताप मल्लले आफ्नो छोराको मृत्यु भएपछि भावविह्वल भएकी रानीलाई मनाउन जात्रा निकाले प्रचलन सुरु गरेको मान्यता छ। परम्परागत रूपमा निकालिएको गाईजात्रा

कोरियामा इलामकी सोनु श्रेष्ठको निधन

भापा(प्रस) । इलामको माई नगरपालिका-१ तिलटारकी २० वर्षीया सोनु श्रेष्ठको दक्षिण कोरियामा निधन भएको छ।

अध्ययनको सिलसिलामा ६ महिनाअघि दक्षिण कोरिया गएको श्रेष्ठको आइतबार निधन भएको हो। दक्षिण कोरियास्थित उल्सान विश्वविद्यालयमा अध्ययनरत श्रेष्ठको आइतबार निधन भएको खबर आफूहरूलाई आएको उनका फुपाजु होम श्रेष्ठले जानकारी दिए। 'आइतबार निधन भएको भन्दै

सोमबार खबर आएको छ,' श्रेष्ठले भने। उनका अनुसार हृदयाघातका कारण निधन भएको खबर परिवारसम्म आइपुगेको छ। यद्यपि, के कारणले निधन भएको हो भन्ने अहिलेसम्म खुलेको छैन। इलाम कोरिया जनसम्पर्क मञ्चका अध्यक्ष हरि खनालका अनुसार सोमबार दिउँसो

उनको शव पोस्टमार्टम भइसकेको छ। पोस्टमार्टमको रिपोर्ट भने अस्पतालले दूतावासलाई दिइसकेको छैन। उनको शव नेपाल पठाउनका लागि आफूहरूले पहल गरिरहेको पनि खनालले जानकारी दिए।

सोनु ६ महिनाअघि विद्यार्थी भिसामा दक्षिण कोरिया गएको हुन्। उनका बुवा लिलाकुमार श्रेष्ठ विगत केही वर्षदेखि वैदेशिक रोजगारीको सिलसिलामा मलेसियामा थिए। मलेसियामा रहेका लिलाकुमारको पनि जेटमा निधन भएको थियो।

कनकाई पुल निर्माणमा पहल गर्ने आश्वासन

भापा ,भदौ ३ । नेपाल सरकारका मुख्यसचिव लीलादेवी गड्ढा तौलाको कनकाई पुल, तेह्रथुमको लुम्बुघाट पुल र मध्यपहाडी राजमार्गको ३७ किलोमिटर सडक कालोपत्रेका लागि आफ्नो तर्फबाट पहल गर्ने आश्वासन दिएकी छन्।

ती विकासका योजना वर्षौंदेखि अलपत्र परेको र निर्माणमा अगुवाई गरिदिने तेह्रथुम सरोकार समाज विराटनगरले आग्रह गरेपछि मुख्यसचिव गड्ढाले तौला प्रथममन्त्री केपी शर्मा ओली, विभागीय मन्त्री र सचिवहरूसँग समन्वय गरेर काम अघि बढाउन पहल गर्ने आश्वासन दिएकी हुन्। हुलाकी राजमार्गअन्तर्गत भापाको गौरीगञ्ज गाउँपालिकाको चौरी र भापा गाउँपालिकाको सडकबाडी जोड्ने कनकाई माईको पुल निर्माण सुरु भएको दासक बिर्तिसक्दा पनि अलपत्र छ। तेह्रथुम सदरमुकाम म्याङ्लुङ र पाँचथरलाई जोड्ने तमोर नदीको लुम्बुघाटको लुम्बु पुलको अवस्था पनि समान छ। तेह्रथुमको विकासको मेरुदण्ड मानिएको लुम्बुघाटको पुल निर्माण सुरु भएको लामो समय बिर्तिसक्दा

पनि बन्द सकेको छैन। मध्यपहाडी राजमार्गको तेह्रथुम सडकखण्डमा कालोपत्रे भएको छैन। तेह्रथुम निवासी गड्ढाले मुख्यसचिव बनेसँगै समाजले ती काममा अग्रसरता लिइदिने अनुरोध गरेको महासचिव उत्तमबहादुर चौलागाईंले बताए। मुख्यसचिव गड्ढाले आफू काठमाडौँ पुनासाथ भौतिक पूर्वाधार तथा यातायात मन्त्रालयका सचिव केशव सिंहसँग तत्काल वार्ता गरी ती विकास निर्माणलाई प्राथमिकता राख्न आग्रह गर्ने वचन दिएको समाजका महासचिव चौलागाईंको भनाई छ। मुलुकको प्रशासनिक क्षेत्रको उच्च ओहोदामा पुगे गड्ढाले तेह्रथुमको

गौरवका रूपमा समाजले सम्मान गरेको छ। समाजले दोस्रो वार्षिकोत्सवको अवसर पारेर गड्ढाले सम्मान गरेको हो। मुख्यसचिव गड्ढाले कार्यक्रममा ती प्रमुख अतिथिको भूमिकामा उपस्थित थिइन्। समाजले मुख्यसचिव गड्ढाले सम्मानपत्र पठाएको छ। तेह्रथुममा जन्मेर चौथोपटक मन्त्रालयका सचिव केशव सिंहसँग मुलुकको प्रधानमन्त्री बन्न सफल भएकोमा ओलीलाई समाजले संस्थागत रूपमा शुभकामनासहित सम्मान गरेको हो। समाजले प्रधानमन्त्री ओलीसमक्ष तीन घण्टामा विराटनगर - तेह्रथुम आवतजावत गर्न सकिने सिधा सडकमार्ग निर्माण सम्पन्न गर्न अनुरोध गरेको

छ। कार्यक्रममा समाजका कार्यवाहक अध्यक्ष दिपबहादुर खापुङ, डम्बरबहादुर कार्की, भीम गुरागाईं, महेन्द्र दुजाना, यज्ञेश्वर निरौला,सुरेमान श्रेष्ठ, तोया दाहालगायतले बोलेको थिए। कार्यक्रम सम्पन्न गर्न जगन्नाथ अधिकारी, पदम सुवेदी, लीला दुजेलले विशेष भूमिका निर्वाह गरेको महासचिव चौलागाईंले जानकारी दिए।

जनहितमा जारी सूचना

नगरपालिकालाई बुझाउनुपर्ने घर, जग्गा र मालपोत दस्तुर व्यवसाय कर लगायत कर नियमित तिरौं ।

जन्म, मृत्यु, बसाइसराइ जस्ता व्यक्तिगत घटना ३५ दिनभित्र अनिवार्य दर्ता गरौं ।

सार्वजनिक सम्पति संरक्षणमा नगरपालिकालाई सहयोग गरौं ।

बिराटमोड नगरपालिका
बिराटमोड, भापा, कोशी प्रदेश

सामाजिक सुरक्षा भत्ता प्राप्त गर्ने, पेन्सन प्राप्त गर्ने तथा राष्ट्रिय परिचयपत्र विवरण दर्ता गर्न योग्य नगरबासीहरूका लागि तपशिलको मिति, स्थान र समयमा राष्ट्रिय परिचयपत्र दर्ता अभियान सञ्चालन हुने हुदाँ सम्बन्धित सबैको लागि यो सूचना प्रकाशन गरिएको ब्यहोरा जानकारीका लागि अनुरोध छ ।

वडा नं.	मिति देखि	मिति सम्म	दर्ता हुने स्थान	सेवा प्रवाह प्रकार	कैफियत
१ र ६	२०८१ भदौ ४ गते	२०८१ भदौ ९ गते	नगरपालिका कार्यालय	अनलाइन	आवश्यकता अनुसार
२ र ७	२०८१ भदौ १२ गते	२०८१ भदौ १७ गते	नगरपालिका कार्यालय	अनलाइन	अको सूचना प्रकाशन गर्न सकिने छ।
३ र ८	२०८१ भदौ १८ गते	२०८१ भदौ २१ गते	नगरपालिका कार्यालय	अनलाइन	
४ र ९	२०८१ भदौ २३ गते	२०८१ भदौ २६ गते	नगरपालिका कार्यालय	अनलाइन	
५ र १०	२०८१ भदौ २७ गते	२०८१ भदौ ३१ गते	नगरपालिका कार्यालय	अनलाइन	

- समय : कार्यालय समयभित्र (बिदाको दिन दर्ता अभियान बन्द रहने छ।)
- सामाजिक सुरक्षा भत्ता र पेन्सन प्राप्त गर्नेहरूलाई पहिलो प्राथमिकतामा राखिने छ।

पुनश्च : बालबालिका, आफ्नो हेरचाह गर्न नसक्ने, अशक्त, असहाय वा ९० वर्ष भन्दा माथिका ज्येष्ठ नागरिकको हकमा परिचयपत्रमा विवरण दर्ता नभए पनि सामाजिक सुरक्षा भत्ता लिन बाधा नपर्ने ब्यहोरा राष्ट्रिय परिचयपत्र तथा पञ्जीकरण विभागको मिति २०८१।०२।३० गतेको सूचना अनुसार जानकारी गराइन्छ।

आवश्यक कागजातहरू (सबै कागजातहरू सक्कल हुनु पर्ने छ अन्यथा विवरण दर्ता गरिने छैन।)

सक्कल नागरिकता, विवाह भएको हकमा सक्कल विवाह दर्ता, बसाइसराइको हकमा सक्कल बसाइसराइ दर्ता, विदुर / एकल महिलाको हकमा सक्कल मृत्यु दर्ता, सक्कल सामाजिक सुरक्षा भत्ता कार्ड, सक्कल पेन्सन पत्र।

बोधाध्यक्ष :

वडा कार्यालय सबै :- प्रचार प्रसार गरिदिनु हुन ।
सूचना प्रविधि शाखा :- वेबसाइटमा राखिदिनु हुन ।

राधा कृष्ण खतिवडा
प्रमुख प्रशासकिय अधिकृत

सम्पादकीय

थामे बाढीको चेतावनी

प्रकोप पीडाको सिलसिलामै हिमाली जिल्ला सोलुखुम्बुको दुर्गम गाउँ थामे शुक्रबार दुःखको महासागरमै परेको छ। सोलुखुम्बुको खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिका विश्वकै सर्वोच्च शिखर सगरमाथासमेत रहेको पालिका हो। विश्व पर्यटनमै आफूलाई चिनाउने यो गाउँपालिकामा अनेक सुन्दर हिमाली बस्ती छन्। नाम्चे, खुम्बुजुङ, थामेलगायतका अनेक सुन्दर बस्ती यस भेगमा अवस्थित छन्। खुम्बु पासाङल्हामु-५ मा पर्ने थामे उच्च हिमाली भेगको सुन्दर बस्तीका रूपमा चिनिन्थ्यो। यो बस्ती केवल गाउँ जस्तो मात्र नभई पर्यटकीय पूर्वाधार भएको बस्तीसमेत थियो। यो बस्तीमा शुक्रबार एक्कासि भेल पहिरो आयो। गाउँकै बिचबाट बग्ने थामेखोलामा एक्कासि आएको भेल पहिरोले क्षणभरमै गाउँलाई स्वाहा बनायो।

बाढीले खुम्बु पासाङल्हामु-५, थामेका २० घर, होटेल तथा लज, एउटा स्वास्थ्यचौकी र विद्यालय बगाएको छ। यो क्षेत्र ग्रामीण बस्ती भए पनि कतिपय घरलाई होटेल तथा लजका रूपमा विकसित गरिएका थिए। पर्यटकीय सिजनमा ती घर तथा होटेलमा पर्यटकको बाक्लो चहलपहल हुने हुँदा गाउँमा ठुलो पर्यटकीय पूर्वाधार विद्यमान थियो। भेलबाढीले क्षणभरमै क्षति गरेको छ।

बाढीले दुधकोशी नदीका तटीय क्षेत्र उच्च जोखिममा छन्। बाढी भोटोखोला हुँदै दुधकोशीमा मिसिँदा सोलुखुम्बुको तल्लो क्षेत्रमा पर्ने माप्य-खुम्बु मिरेरी पक्की पुलमा समेत क्षति पुगेको छ। बाढीले कोशी आसपासका क्षेत्र कटान गर्दा खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिका र माप्यदुधकोशी गाउँपालिका जोड्ने दुधकोशी नदीमाथिको पक्की मोटरबल पुलमा समेत क्षति पुगेको छ। बाढीले गाउँ नै बगाएको स्थानको स्थलगत निरीक्षणमा रक्षामन्त्री मानवीर राईसहित विपत् व्यवस्थापन समितिको टोली शनिबार पुगेर सङ्घीय सरकारको उपस्थिति जनाएको छ। माटोको लेदोसहितको भेलबाढी के कारणले आएको थियो भन्ने यकिन जानकारी शुक्रबार थाहा थिएन तर शुक्रबार मन्त्री राईसहितको टोलीले हवाई निरीक्षण गर्दा थामे गाउँको शिरमा रहेका पाँचमध्ये दुई वटा हिमताल फुटेको देखिएको छ। अन्य दुई वटा ताल अझै जोखिममा छन्। विश्व तापमान क्रमशः बढ्दै गएको अवस्थामा नेपालका धेरै हिमताल परलँदै जोखिममा छन्। ती ताल कुनै पनि बेला फुटेर थामे गाउँमा आएको विपत्ति जस्तै हुन सक्छन्। यस्ता जोखिमबाट बच्न नेपालले विश्व समुदायलाई आह्वानका साथै आन्तरिक तवरमा पनि तयारी गर्नुपर्ने छ। कम्तीमा थामेको भेलबाढीले यही सन्देश दिएको छ।

Pratidin National Daily

प्रतिदिन

तपाईं जहाँ भएपनि
प्रतिदिन दैनिक तपाईंसँगै

ताजा र विश्वसनीय खबरको लागि

लगइन गर्नुहोस

www.pratidindaily.com

• भरत गौतम

उत्पादकत्व बढाई आर्थिक विकास गर्न श्रमशक्तिको मुख्य भूमिका रहन्छ। उत्पादन क्रियामा श्रमिक सक्रिय साधनसहित उपभोगकर्ता पनि हो। श्रमिक सबल भए आर्थिक पक्षको सबै पाटो सक्रिय हुन्छन्। विश्वमा श्रमिकको बेले पहिचान भएकाले कालमाक्सको दास क्यापिटलमा श्रमिक उत्पादनका महत्वपूर्ण साधन हुनु भन्ने व्याख्या गरिएको पाइन्छ। कम्युनिजमको अवधारणा श्रमिकको भूमिकाबाट आएको हो। आर्थिक रूपान्तरणको बलियो र सक्रिय जीवित साधन श्रमिक भएकाले उत्पादन क्रिया गरी स्वआर्जन गर्न सक्रिय हुन्छन् भने श्रमदातासंगको सहमतिमा उत्पादनमुखी भूमिकामा क्रियाशील भएको पाइन्छ।

विश्वबजारमा एकारितर प्रविधिको विकाससँगै अत्यधिक अवसर देखिएका छन् भने अर्कातिर चुनौतीका चाड पनि देखिन्छन्। श्रम गर्ने सम्बन्धमा ब्रजलादेशका प्रधानमन्त्री मुहम्मद युनुसले जागिर खोज्नेभन्दा पनि जागिर सिर्जना गर्नेबारे ध्यान दिन अनुरोध गर्नुभएको छ। उहाँको भनाइको तात्पर्य उद्यमी बन भन्ने हो। नेपालका उद्योगपति विनोद चौधरीले श्रमबजारमा आवश्यक जनशक्ति नपाइने तर सिप र योग्यता कमजोर भएको जनशक्तिका लागि भने भनसुन बढी भएको बताउनुभएको छ। उहाँको भनाइले हाम्रो शिक्षा प्रणाली श्रमबजार प्रेरित हुन सकेन भन्ने हो।

नेपालको श्रम बजारमा प्रतिवर्ष ५,५०,००० थप श्रमिक आउँछन्। ती श्रमिकमध्ये करिब ४० प्रतिशत वैदेशिक रोजगारीमा जान सक्रिय देखिन्छन्। बाँकी स्वदेशमै उपयोग गर्नु पर्ने दबाव छ। श्रमिकको स्तर हेर्दा अदक्ष श्रमिक धेरै संख्यामा छन्। उनीहरूसँग श्रमबजारमा बिकाउ हुने सिपको अभाव देखिन्छ। प्रायः अदक्ष श्रमिक मौसमी रोजगारीमा सक्रिय हुन्छन् भने आर्थिक उपाजर्नको पक्ष कमजोर भएको पाइन्छ। भारतको श्रम बजारमा मौसमी श्रमिकको माग बढी देखिन्छ। खाडी मुलुक र मलेसिया अदक्ष श्रमिकको श्रम गन्तव्य हो। अवैधानिक तवरले आर्थिक अवसर खोज्न जाने भिडमा पनि अदक्ष श्रमिकको संख्या बढी नै देखिन्छ।

श्रमबजारमा मौलमोलाइले कमजोर अवस्थाका कारण श्रमिकको ज्याला र सुविधा पर्याप्त भएको पाइँदैन। 'श्री डी' (कठिन, फोहोर र खतरनाक) काम गर्नु पर्दा मृत्युदर पनि उच्च नै रहेको छ। अदक्ष श्रमिकको माग पक्ष कमजोर छ भने आपूर्ति पक्ष अधिक छ। वैदेशिक रोजगारीमा धकेलेले सिद्धान्त प्रेरित हुने हुँदा अदक्ष श्रमिकको छनोटदेखि काम सुरु गर्दासम्मका अवरोध धेरै छन्। विद्यालय शिक्षा र तालिम अदक्ष श्रमिकको सिप अभिवृद्धि गर्न अनुकूल भएपनि भन्ने गुनासो छ।

अदक्ष श्रमिकको दक्षता अभिवृद्धि गर्न राज्यले प्रभावकारी काम गर्नु पर्छ। संघ र प्रदेश सरकारको सहयोगमा स्थानीय सरकारले श्रमिकको अभिलेख राख्ने र विद्यालय शिक्षा तथा तालिम श्रमबजार प्रेरित बनाउनु पर्छ। अनि स्थानीय श्रमबजार र वैदेशिक श्रमिक मागका आधारमा व्यावसायिक र रोजगारमूलक सिप सिकाएर श्रमबजारमा तुरुन्तै बिकाउ हुने बनाउनु पर्छ। वैदेशिक रोजगारीमा पनि अदक्ष श्रमिक बढी शोषणमा

रहेको गुनासो रहेकाले त्यस्ता विकृति अन्त्य गर्न श्रम कूटनीति र प्रशासन प्रभावकारी बनाउन आवश्यक छ। अदक्ष श्रमिकको अरू श्रमिकभन्दा 'श्री डी' मा काम गर्नु पर्दा मृत्युदर बढी भएकाले श्रम सुखामा ध्यान दिन जरुरी देखिन्छ। श्रमिकको माग पक्ष बलियो बनाई दक्ष र योग्य भएपछि धकेलेले होइन कि आउ भन्ने सिद्धान्तबाट प्रेरित गरी विदेशमा श्रम आपूर्ति गर्नु पर्छ। श्रम व्यवस्थापनमा आन्तरिक श्रमबजारको मागमा प्रतिकूलता हुने गरी काम गर्नुहुँदैन।

सामान्य सिप र योग्यता भएको विद्यालय शिक्षा र सामान्य सिप विकासको तालिम प्राप्त तथा कार्य अनुभवबाट श्रमिक अर्धदक्ष भएको बताइन्छ। अर्धदक्ष श्रमिकले सिप अनुसार काम गर्ने अवसर पाएमा दक्ष हुन सक्छ। विश्वविद्यालय शिक्षा प्राप्त कमजोर योग्यता भएको मानिसलाई पनि अर्धदक्ष श्रमिकका रूपमा राखेको पाइन्छ। निर्माण, होटल, कृषि, उद्योग जस्ता व्यवसायमा सामान्य सिप भएका जनशक्तिलाई अर्धदक्षमा लिइन्छ। अर्धदक्ष जनशक्तिको माग पक्ष अदक्षकोभन्दा बढी हुन्छ भने ज्याला र सुविधामा मौलमोलाइ गर्न सक्छ। वैदेशिक रोजगारीमा धकेलेले र तान्ने दुवै सिद्धान्त प्रेरित भएको पाइन्छ। वैदेशिक रोजगारीका अवसरमा अदक्षकै गन्तव्यमा अर्धदक्ष श्रमिकको आकर्षण देखिन्छ। काममा लगाव, अनुभव र सिप कौशल बढी भएका अर्धदक्ष श्रमिकको विश्व श्रमबजारमा माग हुने देखिन्छ।

अर्धदक्ष श्रमिकका लागि संघ सरकारको सहयोगमा प्रदेश सरकारले समयसापेक्ष शिक्षा र तालिमका कार्यक्रम सञ्चालन गर्न आवश्यक छ। वैदेशिक रोजगारीमा जान अनिवार्य अर्धदक्ष वा दक्ष भएको प्रमाणित गरेर पठाउने व्यवस्थामा ध्यान जानु पर्छ। शारीरिक अवस्था र र्चि अनुसार अदक्ष

श्रमिकलाई अर्धदक्ष बनाउन विद्यालय शिक्षा र प्रभावकारी तालिम दिई श्रमको उत्पादन बढाउन सके आर्थिक योगदान बढोत्तरी गर्न सकिन्छ। अर्धदक्ष श्रमिक कामका लागि तयार भएको जनशक्ति हो। त्यसैले सिप प्राप्त हुनासाथ श्रमबजारमा माग र आपूर्तिको सम्बोधन गर्न सूचना प्रवाह गरी अर्धदक्ष श्रमिकको उपयोग गर्न ध्यान दिन आवश्यक छ।

सिपयुक्त सक्षम, योग्य र कामको अनुभवी व्यक्ति दक्ष कामदारका रूपमा लिइन्छ। विद्यालय र विश्वविद्यालय शिक्षा प्राप्त सिपमूलक तालिम लिएका आफ्नो कार्यक्षेत्रमा निपुण व्यक्तिको उत्पादकत्व पनि बढी हुन्छ। श्रमबजारमा माग पक्ष बलियो भएका कारण ज्याला र सुविधाको मौलमोलाइ श्रमिकको पक्षमा रहने आफ्नै बलबुताले अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा कामका लागि तान्ने सिद्धान्त प्रेरित हुन्छ। दक्ष श्रमिकलाई तलब र सुविधासहित कामले खोजेको हुन्छ। व्यावसायिक र सिपमूलक योग्यताका आधारमा कार्य क्षेत्रमा दक्षले नेतृत्व लिने अर्धदक्ष र अदक्षलाई पनि परिचालित गरेको हुन्छ। श्रमिकलाई दक्ष बनाई उत्पादकत्व र उत्पादनबिच सौहार्दता हुनु पर्छ। दक्ष श्रमिकले श्रम बजार गतिशील बनाई उत्पादनलाई गति दिन रणनीतिक कार्यदिशा आवश्यक छ।

दक्ष जनशक्तिको स्वदेशमै उपयोग गर्न लगानी बढाउने, वैदेशिक लगानी आकर्षित गर्ने र अन्तर्राष्ट्रिय श्रम बजारमा सुखद अवस्थाका लागि आर्थिक कूटनीति प्रभावकारी बनाउनुपर्ने हुन्छ। अहिले नेपालका दक्ष जनशक्ति विदेश पलायनले आन्तरिक श्रम बजारमा प्रतिकूलता हुने अनुमान गर्न थालिएको छ। विशेषतः विदेशमा अध्ययन गर्न जाने र अध्ययनपछि स्वदेशमा नफर्कने युवाशक्तिको विषयमा चर्चा हुने गरेको छ।

काम गर्ने उमेरका राष्ट्रिय स्रोत पलायनले आर्थिक क्रियाशीलतामा अवरोध हुन सक्ने हुँदा जनशक्ति उपयोगका आकर्षक रणनीतिक योजनासहित जनशक्तिको विकास र व्यवस्थापनमा जोड दिनु पर्छ। दक्ष श्रमिक विश्वबजारका आकर्षक जनशक्ति भएकाले स्वदेशमै श्रम उपयोग गर्ने रणनीतिसहितको मार्गीचत्र बनाई अघि बढ्न आवश्यक छ। दक्ष जनशक्तिको माथिल्लो श्रेणीमा व्यवस्थापक, कार्यकारी प्रमुख, नेतृत्व तह एवं विषय विज्ञको समूह पर्छन्। यो समूहले सम्पूर्ण तहका श्रमिकको श्रम जिम्मेवारी, कार्य विभाजन र समयतालिका र अन्य स्रोतसंगको संयोजनलगायत व्यवस्थापन गर्छ। समग्रमा श्रमिकलाई दक्ष बनाउने उत्पादकत्व बढाउने, श्रमिक उपयोग गर्न लगानी आकर्षित गर्ने विषयमा सक्रियताको खाँचो छ। नेपालमा आन्तरिक अवसर वृद्धि र आकर्षण बढाउन नसक्दा जनशक्ति टिकाउन सकिने, सबैको विदेश मोह भयो भनिन्छ। हुन पनि युवाशक्ति पलायनले राष्ट्रिय आवश्यकता कमजोर हुन्छ। यही कुरो अनुमान गर्न थालिएको छ। श्रम शक्तिको उपयोग गर्न लगानी बढाउने, वैदेशिक लगानी बढाई दक्ष जनशक्ति र उत्पादकत्व बढाउन जोड दिने, श्रम कूटनीति र श्रम व्यवस्थापनमा सुधार गर्ने, सिपयुक्त श्रमिक मात्र वैदेशिक रोजगारीमा पठाउने, वैदेशिक रोजगारीमा महिला श्रमलाई व्यवस्थित र सम्मानजनक बनाउने रणनीति बनाउन जरुरी छ। बालश्रम निर्मूल गर्ने, स्वदेशको अवसर बिर्सेर अविधे तरिकाले विदेशिन खाँच्ने कार्य निरुत्साहित गर्ने, आन्तरिक श्रमबजारलाई प्रभावकारी बनाउने, श्रमिक सुखामा ध्यान दिने, श्रमिक सञ्चनलाई उत्पादकत्व वृद्धिमा प्रेरित गर्ने अभियानमा प्रोत्साहित गर्नु पर्छ। अविधे श्रमको प्रभावलाई निरुत्साहित गर्ने, अदक्ष श्रमिकलाई अर्धदक्ष र दक्ष बनाई उत्पादन क्षेत्रमा सक्रिय पार्ने जस्ता विषयमा रणनीतिक सुधारको खाँचो छ।

संक्रमणकालीन न्यायमा फड्को

• शिव लम्साल

लामो समयदेखि थाती रहेको शान्ति प्रक्रियाको एउटा महत्वपूर्ण अभिभारा देशका प्रमुख दलहरूले सहमतिका साथ पूरा गरेका छन्। दलहरूबिच मतैक्यता हुन नसक्दा अलपत्र जस्तै भएको सङ्क्रमणकालीन न्यायसम्बन्धी विधेयक (टिआरसी) संसद्बाट पारित भएको छ। यसले दिगो शान्ति पक्षधर सबैमा उत्साह बढाएको छ भने द्वन्द्वपीडितमा न्यायको आशा जागृत भएको छ। यसबाट द्वन्द्वमा मारिएका, बेपत्ता पारिएका, अज्ञात भएका मात्र होइन, आफन्त, घर र धनसम्पत्ति हराएर भएकाले न्याय पाउने सम्भावना बढेको छ।

१० वर्ष लामो सशस्त्र द्वन्द्वको शान्तिपूर्ण रूपान्तरण अभियान अन्तर्गत नेपाली कांग्रेसका तत्कालीन सभापति एवं प्रधानमन्त्री गिरिजाप्रसाद कोइराला र विद्रोही नेकपा (माओवादी) का अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' बिच ऐतिहासिक हस्ताक्षरका साथ विस्तृत शान्ति सम्झौता भएको दुई दशकपछि सङ्क्रमणकालीन न्याय निरूपणको महत्वपूर्ण प्रक्रिया पूरा भएको हो। विस्तृत शान्ति सम्झौताका एक हस्ताक्षरकर्ता गिरिजाप्रसाद कोइराला अहिले यो लोकमा नभए पनि टिआरसी विधेयक पारित हुनु भनेको उहाँप्रतिको सच्चा श्रद्धाञ्जली पनि हो।

१२ बुँदे समझदारीदेखि विस्तृत शान्ति सम्झौता, सेना समायोजन, संविधान सभा निर्वाचनसम्म शान्ति प्रक्रियाका महत्वपूर्ण कामको नेतृत्व गर्नुभएका कोइरालाको जीवनको उत्तरार्धमा एउटै सपना थियो, द्वन्द्वपीडित न्याय पाउनबाट बञ्चित

नहोऊन टिआरसी विधेयक पारित भएपछि उहाँको सपनाले पनि साकार रूप लिने सम्भावना बढेको छ।

सङ्क्रमणकालीन न्यायका हकमा विद्रोही माओवादी पक्षले विगतमा केही अनुदारता प्रदर्शन गरेकाे हो। सशस्त्र द्वन्द्वका क्रममा राज्य र विद्रोही दुवै पक्षबाट निर्दोषमाथि ज्यादती भएका अनेकौं उदाहरण होलान्। यसमा पनि विद्रोही माओवादी पक्षबाटै बढी मात्रामा अन्याय भएको देखिन्छ। यही कारण माओवादीले शान्ति प्रक्रिया अघि बढाउनका खातिर एउटा सर्तमा सदा अडान लिइरह्यो। ऊ चाहन्थ्यो, आममाफी होस्। बृहत् शान्ति सम्झौता भएको आठ वर्षपछि सङ्क्रमणकालीन न्यायसम्बन्धी ऐन जारी भयो। यो ऐनमा 'गम्भीर मानव अधिकार प्रतिकारका दोषीलाई आममाफी दिने' प्रावधान राखियो। हाम्रो शान्ति प्रक्रियालाई स्वदेश र विदेशका मानव अधिकारकर्मी र नागरिकको बाँच पाउने मौलिक हकका पक्षधर जनसमुदायले पनि नजिकबाटै नियालिरहेको थियो। द्वन्द्वका नाममा गम्भीर मानव अधिकार उल्लङ्घनका दोषीलाई आममाफी दिन नहुने आवाज चारैतिरबाट व्यापक मात्रामा उठ्यो।

यही विवादका कारण टिआरसी विधेयक केही समय अलमलमै रह्यो। सर्वोच्च अदालतले ऐनको सो व्यवस्थामा संशोधन गर्न आदेश दियो। सर्वोच्चको आदेशपछि टिआरसी ऐन, २०७१ लाई संशोधन गर्न विधेयक तयार भयो तर यसमा पनि कठिन्न कायमै रह्यो। दलहरूबिच मतैक्यता हुन सकिरहेको थिएन।

२०८० असोज २३ मा टिआरसी विधेयक (बेपत्ता पारिएका व्यक्तिको छानबिन, सत्य निरूपण तथा मेलमिलाप आयोग ऐन) को संशोधन विधेयकउपर सहमति जुटाउन गठन भएको उपसमितिले प्रस्तुत गरेको प्रतिवेदनमा पनि केही विषयलाई

थाती नै राखिएको थियो। २०८० जेठ ५ मा संसद्को कानून, न्याय, तथा मानव अधिकार समितिले गठन गरेको उपसमितिले प्रस्तुत गरेको प्रतिवेदनमा 'स्वेच्छाचारी रूपमा क्रूरतापूर्वक गरिएको हत्या' र 'दोहोरो भिडन्तबाहेक गरिएको हत्या' मध्ये कुन पडिक्त समावेश गर्ने भन्ने कुरा टुक्नुआउन नसकिएको उल्लेख थियो। यसै गरी मानव अधिकारका घटनामा मेलमिलापका लागि पीडितको स्वतन्त्र सहमति नभएमा के गर्ने भन्ने स्पष्ट भइसकेको थिएन। पछिल्ला दिनमा विशेष गरी टिआरसी विधेयकबारे प्रमुख तीन दल नेपाली कांग्रेस, नेकपा (एमाले) र नेकपा (माओवादी केन्द्र) का शीर्ष नेताबिच घनीभूत छलफल भएको देखिन्छ। बितेका एक वर्षमा प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओली, नेपाली कांग्रेसका सभापति शेरबहादुर देउवा र माओवादी अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' बिच यो विधेयकबारे पटक पटक त्रिपक्षीय छलफल भएको छ।

प्रचण्ड प्रधानमन्त्री हुँदा टिआरसी विधेयक जसरी पनि पास गर्नेपर्ने हुटहुटी उहाँमा देखिन्थ्यो। भूकम्प, बाढी या देशका अन्य जल्दाबल्दा समस्यामा तीन शीर्ष नेताबिच भेट हुँदा पनि दाहाल टिआरसी विधेयककै कुरा उठाइरहनुहुन्थ्यो तर देउवा र ओली चाहिँ सङ्क्रमणकालीन न्याय निरूपणको विषय भएकाले हचुवाका भरमा संशोधन विधेयक पारित नगर्ने पक्षमा हुनुहुन्थ्यो र यसलाई पीडितमैत्री बनाउनुपर्ने उहाँहरूको जोड थियो।

नेपाली कांग्रेस र नेकपा (एमाले) को गठबन्धनमा सरकार गठन भएपछि माओवादी पक्षलाई लागेको हुँदो हो, सरकारले टिआरसी विधेयकलाई बेवास्ता गर्दा भनेर तर सत्य निरूपण र पीडितलाई न्यायको मुद्दामा सरकारले आफू गम्भीर र संवेदनशील भएको प्रमाणित गरेर देखायो। प्रतिपक्षीलाई पनि चकित पार्ने गरी सङ्क्रमणकालीन

न्याय निरूपणका विषयमा दलहरूबिच सहमति कायम भयो र संसद्बाट विधेयक पारित पनि भयो। दलहरूबिच सत्ताको छिनाभ्रपटी, विभिन्न मुद्दामा विमति, कटु आलोचना र कटाक्षको सिलसिला जारी रहे पनि देशको मुख्य एजेन्डामा उहाँहरू सहमतिका साथ अघि बढ्नुहुन्छ भन्ने पनि यसबाट स्पष्ट भएको छ। यसले शान्ति प्रक्रियाका आगामी कदम सहज हुने आशा पलाएको छ। नेपालमा आजसम्म अनेक आन्दोलन, विद्रोह, कान्दहरू भए। चाहे त्यो कोतपर्व र भण्डारखालपर्व होस्, चाहे चार सहिदको हत्या होस्। २००७ सालको क्रान्ति, २०१७ सालको शाही 'कु' देखि २०४६ साल र २०६२/६३ को जनआन्दोलन र १० वर्षे सशस्त्र विद्रोहसम्म हजारौं नेपालीको ज्यान गएको छ। सयौं अज्ञात भएका छन्, सयौं बेपत्ता। टुहुराटुहुरी र विधवा/विधुर हुनेको त गणना नै छैन।

यस्ता आन्दोलन या विद्रोहको समापनपछि एउटा वर्ग काठमाडौंमा प्रवेश गर्छ। क्रान्ति या विद्रोहको ब्याज खाँदै सो वर्गको आर्थिक उन्नति पनि हुन्छ तर यस्ता आन्दोलन र विद्रोहबाट अनाहकमा प्रत्यक्ष पीडित मानिसले न्याय पाइरहेका हुँदैनन्। उनीहरू न्यायको अभावमा भित्रभित्रै आक्रोश ओकालिरहेका हुन्छन्। अन्याय गर्ने अनुहार सुट र बुट्टामा ठाँटिएर गाडीमा कतै गइरहेको हुन सक्छ तर पीडित भने त्यतै कतै फुटपाथमा आफ्नो पुर्पुरो ठोक्दै रँदै हिँडिरहेको हुन्छ। १० वर्षे सशस्त्र द्वन्द्वपछि धेरै पीडितहरूले न्याय पाएनन्। उनीहरूको अवस्था कुन हदसम्म कहालीलाग्दो हुन्छ भन्ने कुरा नन्दराम अधिकारी दम्पतीलाई हेर्दा स्पष्ट हुन्छ। अतः टिआरसी विधेयकको स्वागत गर्दागर्दै एउटा आग्रह गर्ने पर्छ, यो विधेयक कार्यान्वयनमा आउँदा यो सकेसम्म बढी पीडितमैत्री हुनु पर्छ। कानूनको कुनै चोर दुलो समातेर जघन्य युद्ध अलप्राधीहरू, मानव अधिकारका गम्भीर उल्लङ्घनकर्ता, पिकनिक गइरहेका अबोध विद्यार्थीको बसमा बम विस्फोट

गर्नेहरू, किरिया बिसरहेका शिक्षकको हत्या गर्ने अपराधी कुनै पनि हालतमा उक्कन नपाऊन् भन्नेतर्फ सरकार सजग हुने पर्छ। घुमाइफिराई सत्य निरूपण र मेलमिलापका नाममा आममाफी दिने दिशामा सङ्क्रमणकालीन न्याय प्रक्रियाकेन्द्रित भएमा यसबाट पीडित थप पीडित हुने छैन। अहिले नेपाली कांग्रेस र एमालेको बलियो सरकार छ। दुवै दल १० बर्से सशस्त्र द्वन्द्वका साक्षी र भुक्तभोगी मात्र होइन, शान्ति प्रक्रियाका पनि अगुवा हुन्। यी दुई दलको पहलमा माओवादी शान्तिपूर्ण रूपान्तरणका लागि तयार भएको हो। अतः सङ्क्रमणकालीन न्यायको विषयलाई सदाका लागि निरूपण गर्दै अब कहिल्यै शान्तिभूमि नेपालमा हिसात्मक विद्रोहको दुष्प्रक देख्न नपर्ने अवस्था निर्माण गर्ने मुख्य दायित्व पनि यिनै दलहरूको हो।

प्रतिपक्षी तथा उतबेलाको विद्रोही शक्ति माओवादीले पनि शान्ति प्रक्रियामा आइसकेपछि विगतमा आफूबाट भएका गल्ती, कमजोरी र अपराध आत्मसात् गर्दै न्याय निरूपणलाई सघाउनु पर्छ। तीन दशकअघि प्रारम्भ भएको सशस्त्र विद्रोहको कलङ्क सदा बोकेर हिँड्नुको साटो माओवादीले पनि आफूलाई निर्भर र परिशुद्ध बनाउनु पर्छ। माओवादीले विगतका अवगलबाट मुक्ति पाउने कसी पनि टिआरसी विधेयक नै हो। यो विधेयकको अगि पक्षामा खरो उत्रन सकेमा माओवादी पनि एउटा शान्तिपूर्ण दलका रूपमा परिशुद्ध हुने छ र जनतामा यो दलप्रति अफ्र बढी विश्वास बढ्ने छ। अब सबै पक्ष मिलेर टिआरसी विधेयकलाई पीडितमैत्री भावका साथ लागू गर्ने र अन्यायमा परेकालाई बढीभन्दा बढी न्याय दिलाउने दिशामै अग्रसर हुनु पर्छ। कसैले पनि नियत बाक्लो राखेर उम्कने धृष्टता नगर्नु, शान्ति प्रक्रियालाई सार्थक दुर्ज्ञोमा पुऱ्याउन हातेमालो गर्नु न्।

एक वर्षमा ५० हजार नेपाली गए युरोप

भाषा(प्रस)। वैदेशिक रोजगारीका लागि एक वर्षमा ५० हजारभन्दा बढी नेपाली युरोपका विभिन्न देशमा गएका छन्। आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा व्यक्तिगत तथा संस्थागत श्रम स्वीकृति लिएर ५० हजार ७४९ जना नेपाली युरोपका विभिन्न देश गएका हुन्। वैदेशिक रोजगार विभागको तथ्यांक अनुसार युरोपियन युनियनमा आबद्ध २८ वटै देशमा नेपालीहरू श्रम स्वीकृति लिएर वैदेशिक रोजगारीका लागि गएका छन्। क्रोएसिया, साइप्रस, माल्टा र रोमानियामा संस्थागत (मेनपावरमार्फत) समेत गएका छन्। ती बाहेकका देशमा

व्यक्तिगत श्रम स्वीकृति लिएर गएका हुन्। ३३ हजार ६४७ जनाले पहिलो पटक श्रम स्वीकृति लिएर युरोप गएका छन्। जसमा २६ हजार ६८० जना पुरुष ६ हजार ९६७ जना महिला रहेका छन् भने १७ हजार १०२ जनाले पुनः श्रम स्वीकृति लिएका छन्। विगत केही वर्षयता रोजगारीका लागि युरोप जाने नेपालीहरूको संख्या बढ्दो छ। हरेक वर्ष यो संख्या बढ्दो क्रममा छ। विशेषगरी युरोपका क्रोएसिया, साइप्रस, माल्टा, पोल्याण्ड, रोमानिया लगायतका देशमा भने नेपालीहरूको आकर्षण निकै बढी छ।

डीडीसीले दुधको रकम भुक्तानी दिन सकेन

भाषा(प्रस)। कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्री रामनाथ अधिकारीले २५ करोड रुपैयाँ सहूलियत रकम दिँदापनि दुध विकास संस्थान (डीडीसी) ले किसानको दुधको रकम भुक्तानी गर्न नसकेको बताएका छन्।

मंगलबार मन्त्री अधिकारीले डीडीसीलाई मन्त्रालयले २५ करोड रुपैयाँ दिँदा पनि अझै पनि साढे एक करोड रुपैयाँ भुक्तानी गर्न नसकेको बताएका हुन्। डीडीसीले किसानबाट ६५ रुपैयाँ प्रति लिटर दुध खरिद गरेर १३० रुपैयाँ बढी रकम

बेच्ने, सोही दुधबाट मखन पनि निकाल्ने तर दुध उधारोमा खरिद गरेको उनले उल्लेख गरे। साथै डीडीसीसँग २५ करोड रुपैयाँ बराबर दुधजन्य पदार्थ (मखन, पाउडर) मौज्जात रहेको बताए। यस्तै, कृषि बिमा भुक्तानी रकमका लागि अर्थ मन्त्रालयसँग सहमति हुन नसकेको उनले बताएका छन्। अधिकारीले दसैँभित्र रकम भुक्तानी नदिएर आन्दोलन गर्ने उखु किसानले चेतावनी दिइसकेको बताए। मन्त्रालयबाट केही वर्षमा अनुदानका नाममा अर्बौं रकम बाहिरिएको भन्दै उनले सो रकम सही ठाउँमा लगानी भए-नभएको खोजी गर्न निर्देशन दिइएको बताए।

विपद्मा परी १ सय ९३ को मृत्यु

भाषा(प्रस)। अखिल वर्षाका कारण गत जेठ २८ गतेदेखि देशका विभिन्न स्थानमा आएको बाढी, पहिरोलगायतका विपदा परी मंगलबार दिउँसोसम्म एक सय ९३ जनाको मृत्यु भएको छ। बाढी, पहिरोलगायतका विपदा परी काठमाडौं उपत्यकामा तीन, कोशी प्रदेशमा २७, मधेश प्रदेशमा आठ, वाग्मती प्रदेशमा ३४, गण्डकी प्रदेशमा ५६, लुम्बिनी प्रदेशमा ३७, कर्णाली प्रदेशमा १३ र सुदूरपश्चिम प्रदेशमा १५ गरी एक सय ९३ जनाको मृत्यु भएको केन्द्रीय प्रहरी प्रवक्ता एवं प्रहरी नायब महानिरीक्षक दानबहादुर कार्कीले जानकारी दिए। उनका अनुसार काठमाडौं उपत्यकामा ११, कोशी प्रदेशमा ३८, मधेश प्रदेशमा १२, वाग्मती प्रदेशमा २४, गण्डकी प्रदेशमा ४७, लुम्बिनी प्रदेशमा १८, कर्णाली प्रदेशमा ५७ र सुदूरपश्चिम प्रदेशमा ३४ गरी दुई सय ४१

जना घाइते भएका छन्। बाढी, पहिरोका कारण काठमाडौं उपत्यकामा २८, कोशी प्रदेशमा ४९, बागमती प्रदेशमा १२, गण्डकी प्रदेशमा १४, लुम्बिनी प्रदेशमा चार, कर्णाली प्रदेशमा दुई र सुदूरपश्चिम प्रदेशमा पाँच गरी एक सय १४ जनाको उद्धार गरिएको प्रवक्ता कार्कीले बताए। उनले भने, 'बाढी पहिरोमा परी कोशी प्रदेशमा दुई, मधेश प्रदेशमा एक, बागमती प्रदेशमा ४१, गण्डकी प्रदेशमा दुई, लुम्बिनी प्रदेशमा एक, कर्णाली प्रदेशमा एक र सुदूरपश्चिम प्रदेशमा एक गरी ४९ जना बेपत्ता भएका छन्।' बाढीको कारण मंगलबार दिउँसोसम्म जम्मा तीन सय ८४ घर डुबानामा परेका छन्। बाढी पहिरोले तीन सय ३३ वटा घर, एक सय १६ वटा गोठ, ५१ वटा पुल, चार वटा विद्यालय र दुई वटा सरकारी कार्यालयमा क्षति पुऱ्याएको प्रहरीले जनाएको छ। विपद्मा परी आठ सय ७० वटा पशु चौपाया मरेका छन्। उक्त अवधिमा विपद् का घटनाबाट चार हजार आठ सय ४२ घर परिवार विस्थापित भएका प्रवक्ता कार्कीले बताए।

धानमा गवारो र डडुवा प्रकोप

भाषा(प्रस)। भ्रूपाको कमल गाउँपालिकामा धानमा गवारो र डडुवाको प्रकोप देखिन थालेको छ। धान नफस्टाएपछि किसानहरूले धानको गाँज उखेलेर ल्याएर वडा कार्यालय तथा पालिकाको कृषि शाखामा देखाएर रोगको पहिचान र उपचारको बारेमा चासो राख्ने गरेका छन्। कमल गाउँपालिका वडा नं. ६ को कृषि प्राविधिक बबि कोइरालाले अनुसार धानमा गवारो र डडुवा धेरै मात्रामा देखिएको छ। यसका साथै माटोमा जिङ र पोटासको मात्रा कमीले धानको गाँज नफस्टाउने समस्या पनि देखिएको उनले जनाइन्। 'धान नफस्टाएपछि किसानहरू आएर समस्या सामधानको उपाय बताइदिन भन्ने गरेका छन्,' कोइरालाले भनिन्। गाँज बढिरहेको बेलामा धानबालीमा गवारो र डडुवा बढेपछि पालिकाको कृषि शाखा र वडा कार्यालयमार्फत आवश्यक पर्ने परामर्शसहित औषधी एवम् बिषादी उपलब्ध गराउने गरेको कोइरालाले जानकारी दिइन्। समयमा गवारो र डडुवा नियन्त्रणमा नलिएर धान उत्पादन घट्ने अवस्था आउछ। अधिकमात्रामा बिषादी र रासायनिक मलका कारण माटोमा जिङ र पोटासको कमी भएर धान फस्टाउन नसकेको पनि भेटिएको कृषि प्राविधिकहरूले बताएका छन्।

७४ जिल्लामा फैलियो डेंगु

भाषा(प्रस)। देशका ७४ जिल्लामा डेंगु सङ्क्रमण फैलिएको छ। स्वास्थ्य सेवा विभाग अन्तर्गत इपिडिमियोलोजी तथा रोग नियन्त्रण महाशाखा (ईडीसीडी) का अनुसार ७७ जिल्ला मध्ये ७४ जिल्लामा डेंगु सङ्क्रमण फैलिएको हो। देशभर ४ हजार ९७ डेंगु सङ्क्रमित भएका छन्। तनहुँमा सबैभन्दा बढी ७८१ जनामा डेंगु सङ्क्रमित देखिएको छ। मुस्ताङ, हुम्ला र जुम्ला बाहेक सबै जिल्लामा डेंगु सङ्क्रमण फैलिएको छ।

हैजा संक्रमितको संख्या ५८ पुग्यो

भाषा(प्रस)। नेपालमा हैजा सङ्क्रमितको संख्या ५८ जना पुगेको छ। विभिन्न जिल्लामा सङ्क्रमित थपिएसँगै देशभर हैजा सङ्क्रमित संख्या ५८ पुगेको हो। स्वास्थ्य सेवा विभाग अन्तर्गत इपिडिमियोलोजी तथा रोग नियन्त्रण महाशाखा (ईडीसीडी) शाखाका अनुसार ललितपुरमा मात्र ४१ जना हैजा सङ्क्रमित छन्। यस्तै, कैलालीमा ८ जना, काठमाडौंमा ७ जना र प्युठानमा २ जनालाई हैजाको सङ्क्रमण पुष्टि भएको ईडीसीडीले जनाएको छ। हैजा सङ्क्रमित ५८ जनामध्ये ५६ जना निको भइसकेका छन्। बर्खायाममा खानेपानीसँग दूषित पानी मिश्रित सम्भावना हुन्छ। पानीको कारण खानेकुरा दूषित हुने भएकाले यसले हैजासहित पानीजन्य रोग फैलिने जोखिम हुन्छ। त्यसैले यो मौसममा खानेपानीको शुद्धतामा ध्यान दिन आग्रह गरिएको छ।

मेची भन्सारको राजस्व वृद्धि

भाषा(प्रस)। मेची भन्सार कार्यालयले चालु आर्थिक वर्षको पहिलो महिना साउनमा रु एक अर्ब २९ करोड पाँच लाख ३९ हजार राजस्व सङ्कलन गरेको छ। गत आव २०८०/८१ को सोही अवधिको तुलनामा यो १५ दशमलव ९३ प्रतिशतले बढी हो। मेची भन्सार कार्यालय काँकरभिट्टाका सूचना अधिकारी गणपति कँडेलका अनुसार गत आवको साउनमा रु एक अर्ब ११ करोड ३२ लाख ३१ हजार राजस्व सङ्कलन भएको थियो। 'मेची भन्सारबाट आयात १४ दशमलव ५४ प्रतिशतले बढ्दा निर्यात भने ३३ दशमलव ९८ प्रतिशतले घटेको छ', उनले भने, 'चालु आवको साउनमा रु तीन अर्ब ८९ करोड १० लाख ५८ हजार बराबरको मालबस्तु आयात हुँदा एक अर्ब ८० करोड ८२ लाख ९९ हजारको निर्यात भएको छ।' मेची भन्सार कार्यालयको तथ्याङ्क अनुसार चिया, प्लाइवुड, भेनियर सिट, मोलासिसको निर्यात क्रमशः ३८ दशमलव ०८, ४३ दशमलव ४९, पाँच सय तीन दशमलव ९७ र सत प्रतिशतले बढ्दा अर्लैची ८३ दशमलव २८, अदुवा आठ दशमलव ८६, अम्रिसो २१ दशमलव ८८, छुर्पी ७८ दशमलव ७८ प्रतिशतले घटेको छ। त्यसैगरी आयाततर्फ पेट्रोल चार दशमलव ५८, डिजेल ११ दशमलव ८८, फलफूल ३८ दशमलव ४७ प्रतिशतले कमी आउँदा जुट १३ दशमलव ४६, एलपी ग्याँस २७ दशमलव ३७, जिप्सम ६७ दशमलव ९५, मेसिनरी तथा पार्टपुर्जा ९६ दशमलव ५८, दलहन ६८ दशमलव ४९ र तरकारी एक सय ७७ दशमलव ६३ प्रतिशतले आयात वृद्धि भएको भन्सार कार्यालयले जनाएको छ।

यसकारण...

प्रहार गर्नुभयो र भुइँमा लडाउन भयो। भुइँमा ढलेकी ममीलाई फेरि बाबाले खुपार्ने काटनुभयो। र रक्तमय बनाउनुभयो। अधिकारी परिवारको अंश सम्बन्धीको विवाद केही वर्षदेखि चुलिँदै आएको थियो। पटकपटक गाउँलेले बसेर समाधान गर्ने प्रयास गरेका थिए। तर दीर्घकालीन समाधान हुन सकेन। अघिल्लो दिन समाजका अगाडि हुन्छ भनेको कुरा भोलिपल्ट छविबालले हुँदैन भन्ने गरेका थिए। यसै कारणले परिवारमा कलह सुरु भएको स्थानीयबासी बताउँछन्। मृतकका १२ वर्षीय छोरा संस्कृत विद्यालयमा पढ्ने विद्यार्थी हुन्। घरको आर्थिक अवस्था नाजुक भएका कारण उनले बीचमै गाउँछोड्नुपर्ने।

कृषि अनुदान लगेर काम नगर्नेको सूची सार्वजनिक गरिने

भाषा(प्रस)। कृषि तथा पशुपन्छी विकासमन्त्री रामनाथ अधिकारीले कृषि मन्त्रालयबाट दूलो मात्रामा अनुदान लगेर काम नगर्नेहरूको सूची सार्वजनिक गर्ने बताएका छन्। मन्त्रालयमा मंगलबार सञ्चारकर्मीसँग कुरा गर्दै उनले भने, 'कृषि मन्त्रालयले पछिल्लो पाँच/सात वर्षमा अर्बौं रुपैयाँ अनुदान दिएको रहेछ। सबै विवरण सार्वजनिक गर्नुपर्छ भनिसकेको छु। केही दिनमा यो पनि सार्वजनिक हुन्छ।' आफूले मन्त्रालय सम्हाल्दा कर्मचारी आन्दोलनदेखि यावत समस्या रहेको चर्चा गर्दै उनले दुध किसानको वक्योतादेखि उखु

किसानको पैसा दिने गरी काम गरिरहेको बताए। मन्त्री अधिकारीले आफूले मन्त्रालयको जिम्मेवारी सम्हालेपछि २५ करोड दुध किसानको हातमा गइसकेको जानकारी दिए। डेढ अर्ब रुपैयाँ किसानलाई तिन बाँकी रहेको जनाउँदै उनले भने, 'बाँकी रकम पनि निकासका लागि प्रयास भइरहेको छ। उखु किसानलाई गत वर्षको भुक्तानी दिन नसके हो भने दसैँको बेलामा जुलुस निस्कँदैछ। त्यो पनि जानकारी छ। रकम निकासका लागि प्रयास गरिरहेको छु।' मन्त्री अधिकारीले कृषि मन्त्रालय र असली किसानको बीचमा दूलो खाडल रहेको र त्यसलाई कसरी पुर्ने

भनेर आफू लागिपरेको बताए। फरक प्रसंगमा उनले राजनीतिक दलप्रति जनताको वितृष्णा रहेको स्वीकार्दै नेपाली कांग्रेस र नेकपा (एमाले) को वर्तमान गठबन्धनले जनतामा उत्साह जगाउने गरी काम गर्नुपर्ने र गर्ने बताए। 'राज्यप्रति जनताको भरोसा टुटेको छ, त्यसमा उत्साह जगाउन सबैले भूमिका खेल्नुपर्ने छ', उनले भने, 'जिम्मेवारीबाट भाग्न सकिने अवस्था छैन। भागिदैन।' आफूबाट कुनै गल्ती गरे र भए सञ्चारमाध्यम र सञ्चारकर्मीले औँल्याइदिन आग्रह गर्दै मन्त्री अधिकारीले त्यसलाई आफूले सकारात्मक रूपमा ग्रहण गर्ने पनि प्रतिबद्धता व्यक्त गरे।

बिर्ता (सेफ्टी तथा ढल सफाई)
बिर्तामोड, काठमा

जबर्दस्त 9825952680
9816063266
9825952677
9804994595

सेफ्टी तथा ढल सफाई गर्नु परेमा हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस्। पालिका क्षेत्रमा पनि सेवा उपलब्ध छ।

प्रतिदिन

अब मेसिनबाट घरको कयाल तथा टोकाको बुट्टा

जबर्दस्त 9825952680
9816063266
9825952677
9804994595

सेफ्टी तथा ढल सफाई गर्नु परेमा हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस्। पालिका क्षेत्रमा पनि सेवा उपलब्ध छ।

वर्गीकृत विज्ञापन

सुपर काइनेटिक एक्सप्रेस कुरियर

राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय बिटि पत्र, पर्सल पठाउनु परे हामीलाई सम्पर्क गर्नुहोस्।
किताब ३ दरकाठमाडौं उज्यानी तथा विद्यासिंहको एकमात्र कुरियर

सम्पर्क: फोन: ०२३-५४०८५८
मो: ९८५६६७३५५
बिर्तामोड (सिटी सेक्टर), काठमाडौं
अदुवा सोकल ३०३

तपाईंकोमा प्रतिदिन आएन ?

नआएमा सम्पर्क गर्नुहोला।
०२३-५४३८२०

मानव डेन्टल

काँकरभिट्टारोड, बोलबम पेट्रोलपम्प पूर्व, बिर्तामोड
फोन: ०२३-५४२६९६, मो: ९८५२६४०४०५

स्वास्थ्य मुक्तान, स्वास्थ्य जीवन, यही हो मानव डेन्टलको पहिचान

दैनिक सेवाको लागि

- डा. मेची अञ्चल अस्पतालबाट
- डा. भैरहवाबाट
- डा. काठमाडौंबाट

वर्गीकृत विज्ञापन संकलन केन्द्रहरू :

<p>चन्द्रगढी, भद्रपुर</p> <p>लोकबहादुर कुँवर : ९८४२६८३२९६ द्रोण अधिकारी : ९८४२६२८७०९९</p>	<p>दमक</p> <p>विष्णु सुब्बा : ९८५२६७०९३७ देविबहादुर बस्नेत : ९८५७९२४६२९</p>	<p>मेचीनगर</p> <p>चारआली : ९८४२७०३०९३ गोविन्द धिमिरे : ९८५४५४०९५०</p>	<p>उर्लाबारी</p> <p>रुपेन्द्र शर्मा : ९८४२०९२४०६ विराटनगर क्रिष्टियन आई: ०२९-५२५६९८</p>	<p>इलाम, मंगलबारे</p> <p>रणवीर लिम्बू ९८५६९८७५७०</p>	<p>काँकरभिट्टा</p> <p>फ्रेन्डसिप पुस्तक पसल ०२३-५४६२४२४</p>	<p>काठमाडौं</p> <p>बरत राजवंशी ९८५७०४९००९</p>
--	--	--	--	---	--	--

आजको राशिफल

<p>मेष</p> <p>धर्मकर्म तथा समाजसेवामा मन लाग्नेछ। भाग्यले विभिन्न अवसर जुराउनेछ।</p> <p>रोजगारको अवसर मिल्नेछ। राजनैतिक कार्यमा सफलता मिल्नेछ।</p>	<p>कर्कट</p> <p>आज नसोचेको ठाउँबाट धन हात पर्नेछ। धार्मिक तथा समाजसेवामा मन लाग्नेछ।</p> <p>प्रेममा मनमुटावका साथै मन कमजोर रहनेछ। यात्रामा मालसामान हराउन सक्छ।</p>	<p>तुला</p> <p>आजको दिन उत्साहपूर्ण रहनेछ। विद्या र बुद्धिको विकास हुनेछ।</p> <p>आज भाग्योदय हुनेछ। धर्म, कर्म तथा समाज सेवामा मन लाग्नेछ।</p>	<p>मकर</p> <p>मित्र वा आफन्तको सहयोग मिल्नेछ। बौद्धिकताको विकास हुनेछ।</p> <p>आफ्नै दक्षतामा विभिन्न कार्यहरू सम्पन्न हुनेछन्। व्यवसायबाट लाभ मिल्नेछ।</p>
<p>मिथुन</p> <p>छोटो दुरीको लाभदायक यात्रा रहला। वैदेशिक कार्य अघि बढ्नेछ।</p>	<p>कन्या</p> <p>महिला वा मित्रबाट विशेष सहयोग मिल्नेछ। शैक्षिक क्षेत्रमा सफलता मिल्नेछ।</p>	<p>वृश्चिक</p> <p>आज यात्रामा मालसामान हराउन सक्छ। सौन्दर्यतामा धन खर्च पनि हुनेछ।</p>	<p>कुम्भ</p> <p>दाम्पत्य जीवन सुखमय हुनेछ। बोलीको प्रभावले अरुको मन जित्न सकिनेछ।</p>